

สุวรรณิ เกศกมลასน์ 2549: ผลของพันธุ์และระยะเวลาของการตัดต่อผลผลิตและองค์ประกอบทางเคมีของหญ้าเนเปียร์ห่มัก ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชไร่ภาควิชาพืชไร่ภาชานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์สาัยนห์ ทัตศรี, Ph.D. 129 หน้า

ISBN 974-16-1590-6

การทดลองนี้ดำเนินการทดลองที่สถาบันวิจัยสุพรรณวจากสกิจ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ระหว่าง มิถุนายน 2546 ถึงมีนาคม 2547 โดยใช้หญ้านเนเปียร์ 13 พันธุ์ ซึ่งประกอบด้วย เนเปียร์ต้นเตี้ยเล็ก เนเปียร์ต้นเตี้ยปานกลาง เนเปียร์พันธุ์ม็อท เนเปียร์มวกเหล็ก ทีฟตัน (Tifton23AxR174) เนเปียร์ลูกผสม1(ออกดอกเร็ว) เนเปียร์ลูกผสม2 (ออกดอกช้า) เมอร์คีรอน รุควอน่า ได้หวั่นเ25 ได้หวั่นเ148 เนเปียร์ธรรมดา และเนเปียร์ยักษ์ โดยตัดหญ้าที่อายุ 30 45 และ 90 วันในช่วงเวลา 270 วัน(9 เดือน) พบว่า ได้หวั่นเ148ให้ผลผลิตสูงสุด ผลผลิตของหญ้าจะสูงขึ้นเมื่อช่วงความถี่ของการตัดยาวนานขึ้น ยกเว้นเนเปียร์ต้นเตี้ยเล็ก เนเปียร์ต้นเตี้ยปานกลาง และเนเปียร์พันธุ์ม็อท เนเปียร์ต้นเตี้ยเล็กให้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีที่สุดคือมีส่วนส่วนของใบสูงสุดและมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงสุด ปริมาณโปรตีนในหญ้าจะมีปริมาณลดลงเมื่อเพิ่มความถี่ของการตัดให้ยาวนานออกไป

ส่วนลักษณะของหญ้าหมักพบว่าความถี่ของการตัดที่เหมาะสมต่อการทำหญ้าหมักคือ 90 วันหลังตัดขกเว้น รุควอน่าและเนเปียร์ยักษ์ซึ่งสามารถหมักหญ้าได้ที่ความถี่ของการตัด 45 วัน หลังตัด เนเปียร์คันเตี้ยปานกลาง เนเปียร์ลูกลมผสม1และเนเปียร์คันเตี้ยเล็กไม่เหมาะสมที่จะทำหญ้าหมักเนื่องจากหญ้าหมักที่ได้มี pH สูง แต่หญ้าหมักที่ทำจากหญ้าที่มีความถี่ของการตัดยาวนานออกไป จะทำให้เปอร์เซ็นต์โปรตีนต่ำ ขกเว้นเนเปียร์พันธุ์มูอ์ เนเปียร์ม่วงเหล็กและเนเปียร์คันเตี้ยเล็กแต่มีเปอร์เซ็นต์ NDF และ ADF สูง

